

1743

ΠΟΝΗΜΑΤΙΟΝ
ΠΕΡΙ
ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Οπερ ἐκ τῶν τῷ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΓΑΖΗ,

παρὰ τῷ σοφωτάτῃ

ΓΟΡΔΙΟΥ

χάριν τῶν Φιλομαθῶν σιωπήχθῃ μὴ ποτε.

Νυν δὲ τύποις ἐξεδόθη,

τῇ σπουδῇ τε καὶ δαπάνῃ τῷ σοφολογιωτάτῃ

ΚΥΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ,

τῷ ἐκ Φαρνῶν τῶν Ἀγράφων.

Επιτασία καὶ διορθώσεις τῷ Ἰατροφιλοσόφῳ

Κυρίῳ

ΘΩΜΑ ΜΑΝΔΑΚΑΣΗ

Ἐν Λειψία, ἔτη 1777.
παρὰ τῷ Τυπογράφῳ Βρεϊτνόπφ.

Γεώργιος Α. Λ. Βραχάκης
1871

Τοῖς

ἐκλαμπροτάτοις ἐμοῖς μαθηταῖς, καὶ υἱοῖς
τῷ ὑψηλοτάτῃ, καὶ θεοσεβεστάτῃ ἡγεμόνῳ

καὶ Πρίγκιπος Μολδαβίας

ΚΥΡΙΟΥ, ΚΥΡΙΟΥ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΓΚΙΚΑ

ΒΟΕΒΟΔΑ,

ΔΗΜΗΤΡΙΩ, ΤΕ, ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΩ.

Πολλὰ μὲν πατρὶ προσπεφώ-
νιωται βίβλοι,

Ἄνδράσι σοφοῖς, καὶ μαθήσει γνωρί-
μοις,

Ἄνδρας κοσμεῖσαι ἡλικίαν τελείας.

Ὑμῖν δὲ μικρὸν, καὶ πρὸς παῖδας οἰ-
κείον,

Ἄνδρὸς πόνημα προσφωνεῖται τῶν
πάνυ

Ἀρετῇ δῆπρ, καὶ σοφίᾳ γνωρίμων.

Ἄ γὰρ ὁ Θεόδωρος ἐν περὶ λόγῳ

Ὁρθογραφίας ἡμῖν ἐξέδω πέρι,

Εἰς μέτρα μετέβαλεν αὐφυῶς εἶδος.

Α 2

Ὅπως

Ὅπως ὑπάρχει, ἀνὴρ ἢ σοφὸς λέγει,
 Παῖδμα, καὶ γλύκασμα τοῖς νέοις
 ἅμα.

Ῥέητ' ἀλύπως δι' ἀκοῆς τῇ μνήμῃ.

Ὡς ἐν ἀπαρχῇ τῇ προσφώνησιν
 τῶν,

Ἀρχῇ τε καλῇ, τῶν καλῶν τῆς
 ἐλπίδος,

Φιλοφρόνως δέξασθε, καρπῶς χρῆ-
 σιν,

Ἐπεντρυφῶντες τῇ συχνῇ ἀνα-
 γνώσει.

Ὡς ἂν γείνοιτο τὰ γραφύνα σῴη-
 θη,

Μνήμης ἀνεξάλειπτα καὶ νοὸς ἕξις
 Φίλοι μαθηταὶ, καὶ υἱὸς ἡγεμόνος.

Τῆς ὑμῶν ἐκλαμπρότητος

ἸΩΑΝΝΗΣ

ὁ ἐκ Φορνῶν τῶν Ἀγιάφων.

αψοζ'.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

τῇ αὐτῇ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΟΡΔΙΟΥ.

Τῷ

Φιλομαθεσάτῳ, καὶ σπουδαιοτάτῳ
Κ Τ Ρ Ι Ω Ι Ν Ι Κ Ο Λ Α Ω Ι.
εὖ Πράττειν.

Γραμματικῶν ἀπορημάτων λύσιν αἰτεῖσθ ἡ
μετὰ ἀγχινοίας Φιλομάθεια παρ' ἐμῆ.
ταῦτα δὲ τοιαῦτα εἰσὶ. Τὰ σωθῆται
τῶν ὀνομάτων, διωάμεθα εἰπεῖν ἐξ ὧν σωτρίθεται
παράγεσθαι, καὶ τῷ εἶδει τῶν παραγῶγων ταῦτα
ὑποτιθέναι, ὡς τὸ Φιλάνθρωπος, καὶ μεγαλόψυ-
χος; καὶ τέτο μὲν πρῶτον. Παράγωγῆς δὲ πάλ-
ιν δεύτερον, καὶ ἐτυμολογίας ἔστι τις διαφορὰ, ἣ
ἀνθ' ἑνὸς λαμβάνονται, καὶ ὅποια ἔσιν καὶ τῶν
διάκρισις. καὶ τρίτον ἔτι. ῥήματα δὲ ἐξ ὀνομά-

των γινόμενα, ὡς τὸ, χρυσῷ, καὶ ἀργυρῷ, καὶ ἄλλα, διωκτόν ἐστιν εἰπεῖν ταῦτα παράγωγα τῶν ὀνομάτων; Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὰς προτεινομένας ἀπορίας, καὶ τὰς λύσεις παρὰ πόδας δεῖν γίνεσθαι τοῖς περὶ πᾶν εἶδος καταγνωμομένοις ἔθος, λάβε τὰς ὁπωςδὴ ποτ' ἐχέσας ταύτας καὶ παρ' ἐμῆ, τῆ τὰ τοιαῦτα πολλῶν ἐξ ἐτῶν, ὡς οἱ ναυτικοὶ τὰ πηδάλια χειμῶνος ὑπὲρ καπνῆ θύτος, καὶ ἑτέροις τοῖς πρὸς σωτηρίαν μᾶλλον ψυχῆς ἀναφερομένοις ἀσπράζοντος, τῇ συνήθει μάντοι, ἢ αἰεὶ χερῶμαι βραχυλογία. Τὶ ἐν τὸ κωλύον τὰ σωύθεται, τῷ εἶδει τῶν παραγωγῶν ὑποτιθέναι; ἔδν. Πᾶν γὰρ παράγωγον, ἢ ἀπλῆν ἐστιν, ἢ σωύθετον, ἢ παρασωύθετον, καὶ ἔχ ὡς δοκεῖ Βησσαρίωνι, ἑτέρως, ἔχ ὡς ὁ Λάσκαρις τὸ σωύθετον παραδειγματίζοντι. σωυθέσεως γάρ, καὶ παραγωγῆς πολὺ τὸ διάφορον. καὶ ἐ διώαται τις εἰπεῖν, εἴτι σωύθετον καὶ παράγωγον· ἢ καὶ ἀνάπαλιν, εἴτι παράγωγον, καὶ σωύθετον. ἔχ ὅτι τὸ σωύθετον ἐ γίνεται παράγωγον, ἔδ' ὅτι ἔδδ' τὸ παράγωγον σωύθετον, ὡς παντίπερ δῆλον τῷ σκεπτομένῳ καλῶς. Ἔστι δὲ καὶ ἐτυμολογίας διαφορὰ, καὶ παραγωγῆς. ἄλλο γάρ ἐστι παραγωγή, καὶ παράγωγον, καὶ ἄλλο ἐτυμολογία. ὅτι ἢ μὲν παραγωγή κατὰ τὴν ἀρχὴν μό-

νον θεωρεῖται τῆς λέξεως. ἡ δ' ἐτυμολογία, καὶ
κατὰ τὴν ἀρχὴν, καὶ κατὰ τέλος. σημείωσαι δὲ
καὶ τὸτο, ὅτι ἀπὸ δύο λέξεων ἐν συνθέσει ἑσῶν
γίνονται παραγωγά. οἷον, Ἱερὰ πόλις, Ἱεραπο-
λίτης, ἄρειος πάγος, ἀρειοπαγίτης. νεὰ πόλις,
νεαπολίτης. ἐδὲ ποτε δὲ ἐν παραθέσει ἑσῶν γίνε-
ται παραγωγή. διωάμεθα δὲ καὶ ὀνόματα ἐκ ῥη-
μάτων παράγωγα εἰπεῖν, καὶ ῥήματα ἐξ ὀνομά-
των. ἡ δὲ τῶν διάκρισις, ἐκ τε τῆς κατὰ φύσιν
αὐτῶν συνθέσεως τε καὶ τάξεως, καὶ ἐκ τῆς τῶν
συλλαβῶν ποσότητος γίνεσθαι δύναται· καὶ γάρ,
εἰ καὶ τινὰ τῶν ἰσοσυλλαβῶν, τὰ παράγωγα δη-
λαδὴ, τοῖς ἐξ ὧν παράγεται, ἀλλ' ἔν ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον, τὰ μὲν πολυσυλλαβῶν, τὰ δ' ὀλιγοσυλ-
λαβῶν, καὶ ἕτως ἡ διάκρισις τῶν γίνεσθαι, περιτ-
τοσυλλαβέντων τῶν παραγωγῶν. σὺ δὲ μοι, ὦ
φιλότης, ἐπεὶ σὺ θεῶν γραμματικῆς ἱκανῆς ἐπέ-
βης τέχνης, καὶ θεωρίας, εὗξαι, ἵνα σοὶ καὶ τῶν
λοιπῶν τεχνῶν, καὶ ἐπιστημῶν ὁ χορὸς ἐπακολου-
θήσῃ. συνδεδεμέναι γὰρ ἀλλήλαις αἱ μῆσαι εἰσι
χορεύσασθαι περὶ τὸν νῦν. καὶ χαῖρε, ὅτι ἐ μακρὰν
ταῖς οἰκήσεις ποιῇ, τοῖς Ὀζόλαις Λοκροῖς συμβιο-
τῶν, καὶ συνδιατῶμενος, τῶν τῶν μεσῶν, καὶ
θεῶν οἰκητηρίων ὁρῶν, ὡς ποιητὰ μυθολογῶντες,

καὶ ἀλλήγορῶντες ἄδουσιν. ἔ γάρ πόρρω πάνυ τῶν
αὐτόθι καὶ Παρνασσός, τὸ Τερνασσός χυδαῖκῶς λε-
γόμενον, καὶ Πιερίαι, καὶ Κιθαιρών. εἰ δὲ καὶ περὶ
τῆς χρηστηρίας Πυθικῆς τῆς Ἀπόλλωνος εἵποις, τῆς τῆς
τῶν μεσῶν χορείας ἐξάρχοντος, καὶ μεσηγέτε
καλεμνίς, αὐτόθι καὶ Δελφοὶ, καὶ Πυθία, ἐν ᾗ
τὰ Πύθια τὸ πάλας ἐγίνετο, τὸ νυνὶ καλέμενον
χωρίον Χρυσός. εὐ τεινε τοίνυν, καὶ κατὰ τοῦ φι-
λολογῶν συνεχῶς, καὶ φίλας τὰς μέσας τῇ σῇ
σπουδῇ, καὶ ἐπιμελείᾳ ποιέμενος· μὴ μὲν τοι καὶ
θεοπνύσοις λόγοις παρέργως, καὶ ἐν δαυτέρῳ λό-
γῳ προσομιλεῖν. τῆτο δὲ μᾶλλον καὶ τῆς ἀναπνεῖν
αἰρεῖσθαι, καὶ ἔργων τῶν πρὸς σωτηρίαν ψυχῆς
ἀναφερομένων, ἐδαμῶς ἀπέχεσθαι, καὶ ἀμελῶς
ἔχειν, ἀλλ' ἀπρίξ τέτων ἀντέχεσθαι. Ταῦτα
τῶν δεόντων μακρότερα, καὶ ἔρρωτο πάντων ἐπι-
τυγχάνων, σὺν θεῷ ὁδηγῶ, τῶν καλῶς ποθεμέ-
νων σοι.

Βρανιανόθι. αψκδ'.

Ποσειδῶνος ἡ. Φθίνοντος.

ὁ αὖ Ἱερομονάχοις ἀμόναχος,
Ἀναστάσιος Γόρδιος.

Πόνημα
 ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΓΟΡΔΙΟΥ
 τῷ ἐκ Βραυνιανῶν τῶν ἀγράφων.
 ΠΕΡΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ,
 ἐκ τῶν τῷ
 ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΓΑΖΗ.

Ορθογραφίας, μαθητὰ, πέρι τῶν ὀνομάτων
 Μαθεῖν, εἰ φίλον ἤτορσοι τὰ νυνὶ ἰμεῖρε ταίπως,
 Τέξδε τὰς εἰχὰς σιωπῶς ἀνάγνωθι συχνάκις,
 Καὶ μάθοις τίνα τῶ μικρῷ, τίνα τῶ ὡ μεγάλῳ
 Καὶ τίν' αὖθις τῶ ε ψιλῷ, καὶ τίν' αὐτῷ τῶ, ἦτα.
 Τίνα δ' ὡσαύτως γράφεται τῷ Υ ψιλῷ, καὶ τίνα,
 Τῷ γε ἰῶτα, καὶ αὐταῖς τρισὶ ταῖς καλεσμέναις
 Διφθόγγοις α, Ἰῶτά τε, Εἰ ῶτα, καὶ Οἰ ῶτα.

Περὶ τῶν Ι.

Δεῖ δέσ' ἐκ πάντων προμαθεῖν, ὅτι τὰ Ι τυγχάνει
 Πάντε, μὴ διαφέροντα, τῷ ἐκ τῆς γλώττης φθόγγῳ.
 Προσέτι προειδέναι καὶ τῆτο χρή εὖ μάλα,
 Ὅτι τὰ μὲν ἰθιύονται τῇ παραδόσει μόνῃ
 Τῶν παλαιῶν γραμματικῶν, καὶ ποιητορῶν ῥητόρων.

Τὰ δὲ μᾶλλον, καὶ μάλιστα τῇ ἐτυμολογίᾳ,
 Πρὸς ἅπερσοι καὶ πρὸσφυές παραδείγμα προθήσω.
 Τὴν λέξιν ταύτην ἥπειρος, τὴν τριτυλλαβαμύνιν,
 ἥ τις τινος τὸ Ο τὸ μικρὸν τῇ παραδόσει κεῖται.
 Τὸ δ' ἦτα, καὶ ἡ δίφθογγος ἐξ ἐτυμολογίας.
 Γίνεται γὰρ τὸ ἥπειρος ἀπὸ τῆς α, καὶ πέρας,
 Ἄπερος οἶον ἔσά τις, σερητικῶ τῷ ἄλφα.
 Καὶ τὸ μὲν ἄλφα τρέπεται εἰς ἦτα τροπῆς τρόπῳ,
 Τὸ δ' Ε ψιλὸν προσλήψεως ἰῶτα προσλαμβάνει.

Περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων σωθέσεως.

Ἀλλὰ καὶ τῷτο προλαβεῖν τῶν ἀναγκαίων ἔστι.
 Τὸ ποσυχῶς ἢ σινύθεσις γίνεται τέτων πάντων.
 Ἔστι δὲ πᾶσα τετραχῶς, καὶ μάθε καλῶς ταύτην.
 Ἀλλὰ καὶ πρὶν διαλαβεῖν σωθέσεώς γε πέρι,
 Ταυτὶ παραινιθέναι δεῖ, ὅτι οὐ τρισὶ ταύταις
 Ταῖς συλλαβαῖς, αἰεὶ ζητεῖν δεόν οὐρθογραφίαν.
 Ληγέσθῃ, οὐ γε μέση τε, καὶ ἀρκτικῇ προσέτι,
 Ἐκάσης λέξεως καλῶς ὁποίας δήποτ' ἔσης.
 Τὸ δὲ τὴν σινύθεσιν μαθεῖν, πρὸς τὸ τὴν μέσῃ μᾶλλον
 Ὀρθογραφεῖν συμβάλλεται, καὶ τρεῖς ἰδέμοι τρόποι.
 Πρῶτος μὲν, ὅς τις ἐκ δυοῖν γίνεται συνελθόντων
 Τελείων, ὡς χειρίσοφος, καὶ ὅτ' ἄλλα τοιαῦτα.
 Δεύτερος, ὅς τις ἐκ δυοῖν αὐθις ἀπολείπόντων.
 Οἶον ἔστι τὸ σοφοκλῆς, καὶ τὰ τοιαῦθ' ὡσαύτως.
 Τρίτος δ' ἐξ ἀπολείποντος γίνεται, καὶ τελείῃς.
 Ὡς ἔχει τὸ Φιλόδημος σινὺ τοῖς παραπλησίοις
 Ὁ δὲ γε τέταρτος αὐτὸς, καὶ τελότατος πάλιν
 Τῇ τρίτῃ τὸ ἀνάπαλιν ἔχει περικλῆς οἶον.

Περὶ τῆς τῶν Φωνησύντων τροπῆς.

Γίνεται δὲ καὶ ἡ τροπὴ τῶν Φωνησύντων ἔτι,
 Τέσσαρτι τρόποις, ἕς καὶ νυνὶ πρὸ ὀφθαλμῶν σοι θήσω.
 Ἡ γὰρ βραχέος εἰς βραχὺ Φωνῆον τρεπομένη.
 Ὡς ἔχει τὸ μενόλαος, καὶ τὸ μενέλαός γε.
 Ἡ καὶ μακρῆ εἰς γε μακρὸν, ὥσπερ τὸ πυθαγόρας
 Ὁ Πυθαγόρης λέγεται, τῷ δὲ τροπῆς τῷ τρόπῳ.
 Ἡ καὶ βραχέος εἰς μακρὸν, οἶον τὸ ἔρως ἥρως
 Ἡ καὶ μακρῆ εἰς γε βραχὺ, λεῶς, λαὸς καθάπερ.

Ὅσαπερ ἔδει προλαβεῖν καὶ ταῦτα προλαβόντες,
 Καὶ ταῦτα τοῖς ὡς τοῖς σοῖς, ὡς ἔδει προσενθάψαι,
 Ἡδὴ προσεπιβάλωμεν τῇ τῆ σκοπῇ βαλβίδι.
 Καὶ περὶ μὲν τῶν τελικῶν αὐτῶν τε καὶ τῶν μέσων,
 Αὐτίκα νυνὶ ἀρξώμεθα γράψαιτε, καὶ διδάξαι.
 Τῶν δ' ἀρνητικῶν ἦν γε θεὸς διδῶ τοῖς μετὰ ταῦτα
 Ἐναπαταμιθύσωμεν· ἀλλ' ἔχουσιν Χρισέμεν.

Περὶ τῶν τελικῶν ὅσα τῷ Η.

Τὰ λήγοντα ὀνόματα τῆ θηλυκῆς τῆ γούνης
 Εἰς Ι, τῷ, ἦτα γράφεται, ὡς ἀρετῇ, καὶ ἄλλα.
 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ εἰς ης, τῶν ἰσοσυλλαβέντων
 Ἀρσενικάτα, καὶ κοῖνα, οἶον ληστῆς, καὶ χρύσης.
 Καὶ τὰ τῷ, Εὐς, ἢ τῷ, Τ. κλινόμενα ὁμοίως
 Τῷ ἦτα γράφεται αἰεὶ, ὡς δημοθνήτης, λάχης.
 Πρὸς τέτοις ἔτι τὰ εἰς ηρ, οἶον πατήρ, ἀνὴρ τε.
 Πλὴν τῆ εἰνάττειρ, καὶ τῆ φθεῖρ, χεῖρτε, καὶ εἶρ, καὶ σάπφειρ.
 Ἐτι τὰ λήγοντα εἰς ην, μὴ δικαταληκτέοντα
 Τέτοις ὁμοίως γράφεται τῷ, ἦτα, ἀλλ' ἔσ' πάντα.
 Γράφε-

Γράφεται γὰρ τῷ υ, ψιλῷ, τὸ, μόσιυ, κὶ τὸ, Φόρκιυ.

Καὶ ὅσα τέτοις ὅμοια Φύγοντα τὸν κανόνα.

Τὰ δὲ διτλῶ κατὰληξιν ἔχοντα τῷ, ἰῶτα.

Γράφεται, ὡς δελφίν, δελφίς, ἀκτίν, ἀκτίς, κὶ τᾶλλα.

Καὶ τὰ εἰς ηξ, ἃ Δωριεὶ αξ, μύρμηξ τε, καὶ Νάρδηξ.

Τῷ, ἦτα γράφεται αἰ, καὶ μήσε λανθανέτω.

Ἔτι τὰ ἐκ τῆ ῥήματος τῆ πλήτῳ σιωπεύοντα.

Οἶον, βαπλήξ, καὶ φρονοπλήξ, καὶ οἶνοπλήξ ὁμοίως.

Τῷ δὲ ἰῶτα γράφεται, ὡς ἔφθημον εἰπόντες,

Πάντα τὰ διατάληκτα, καὶ τὰ εἰς υ προσέτι

Τῶν ἑδτετέρων ἄςυ πλῶ, καὶ γόνυ, πῶυ, δόρυ.

Καὶ τῶν ἐκ τῶν ἀρσενικῶν, τῷ υ ληγόντων. οἶον,

Ἡδὺ, ταχὺ, ὄξυ, ἀμβλὺ, βραδὺ, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὰ δὲ εἰς ις κλινόμενα τῷ, δέλτα, ἢ τῷ θῆτα.

Ὡς πάρις, ὄρνις, γράφεται μάλισα τῷ, ἰῶτα.

Εἰ δὲ πρὸ ντ ἔσιν, ἐκ τῶν τοιῶτων ἄτῳ,

Κλινόμενα τὸ γράφεσθαι διφθόγγῳ τῇ Εἰῶτα,

Περὶ πολλὰ ποιέμενα φαίνεται, ὡς χαρίεις.

Οὗ τινος καὶ ἀνάλογον ὑπάρχει τὸ αἰγλήεις.

Τινὰ δὲ καταλήγεται τέτων δυσὶ συμφάνοις.

Τῷ υ, καὶ σ, δηλαδὴ, ὥσπερ ἐστὶ τὸ Ἑλμυς.

Εἰς θος αἰ κλινόμενον, καὶ χαῖρον τῷ, ἰῶτα

Γράφεσθαι πάντων μάλισα τῶν ἄλλων ὀνομάτων.

Ὅσα τῷ υ.

Τῷ υ ψιλῷ δὲ τὰ εἰς υ, ὅσα περ ἀνωτέρω,

Τῶν ἑδτετέρων εἴρηται, καὶ ὅσα τριτῷ γένει

Γράφεται, ὧν τ' ἀρσενικὸν, ἔχ ὁμοφώνως ἔχει

Τῷ θηλυκῷ, οἶον, ἡδὺς, ἡδεῖα, ἡδὺ πάντως.

Τέτω

Τέτω προσέτι καίτινα τῶν μονοσυλλαβέντων,

Γράφεται, οἶον μῦς, καὶ δρῦς, σῦς τε καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἔτι τὰ γένεθ θηλυκοῦ, εἰς υς τῶν ὀξύτόνων

Τῷ υ ψιλῷ, ὡς τὸ χλαμύς γράφεται καὶ τὰ ἄλλα.

Δίχα τῶν πατρωνυμικῶν, ὑποκοριστικῶν τε.

Ὡς πριαμῖς τε, καὶ νησίς, ἰῶτα γραφομένων.

Καὶ ἔτι τὰ εἰς σύμφωνα διτλά. Οἶον τὸ τίριος.

Καὐτὸ τὸ εἶδος, πέλεκυς, ἔγχελυς, πῆχυς, βότρυς.

Τέτω προσέτι τὰ εἰς υξ τῶν μονοσυλλαβέντων

Στύξ οἶον, Φρύξ τε, πλὴν τῆ πρόιξ, διφθόγγῳ γρα-
φομένη.

Τὰ δ' ὑπὲρ μέν συλλαβῶν, ὡς ἄντυξ τε, καὶ δοῖδυξ,

Ὅμοίως τέτω γράφεται, πλὴν φοῖνιξ, αὐλιξ, τέτλιξ.

Ὅσα τῇ αι.

Τῇ δ' αι τὰ εἰς αις, μονογενῇ μὴ ὄντα.

Καὶ αὐθις ἔδὲ τριγενῇ, οἶον δαίς, εἰς τε, παῖς τε.

Καὶ τὰ εἰς αιξ, ὡς γυνῆαιξ, αἶξ, πλὴν τῶν ἀπὸ τῆ τέκω,

Τῆ ρήματος γινόμενα, καλλίτεξ, καὶ ἐπίτεξ.

Ὅσα τῷ ο.

Λήγειδ' αἰεῖ εἰς ο μικρὸν τὰ τῶν τεταρτοκλίτων

Ἀπαντα, οἶον ὕσιος, ὅσιον, σὺν τοῖς ἄλλοις.

Ὅσα τῷ ω.

Τῷ δὲ μεγάλῳ γράφεται, τῷ ω, καὶ λήγει, ταῦτα,

Ὅσα εἰς ων, οἷά ἐστι τὸ λέων, ἀηδών τε,

Ἀρσενικῆ, καὶ θηλυκῆ, καὶ ἑδτετέρη γένεθ.

Οἶον ἐστὶ τὸ εὐγεων τὸ ἀτλίκον. πρὸς τέτοις

Καὶ

Καὶ Νέσῳρ, ὕδωρ τὰ εἰς ὦρ, τέτοις ὁμοίως ἔτι.
 Πλὴν ἄορ, ἥτορ γράφεται τῷ ω μεγάλῳ πάντως.
 Καὶ τὰ εἰς ὠς, καὶ τὰ εἰς ω τῶν τριτοπεμπλοκλίων.
 Μενέλεως, ἥρως, αἰδῶς, λητῶ, καὶ τὰ τοιαῦτα.
 Καὶ ἔγωγε τὴν τῶν τελικῶν ὀρθογραφίαν ζητεῖ.
 Κανόσι χρώμενος αὐτοῖς ἤδη τοῖς ἐκ τεθεῖσι.
 Ὑμεῖς δὲ καὶ περὶ αὐτῆς, τῆς αὖ τοῖς μέσοις ἔσης
 Νυνὶ ἔλθωμεν διαλαβεῖν, καὶ ταύτῳ σε διδάξαι.

Περὶ τῆς τῶν μέσων ὀρθογραφίας.

Ὅσα τῷ ε.

Ὁξύτονα ὀνόματα, καὶ λήγοντα εἰς εος.

Εἰ εὖροις χρῶ τῷ ε ψιλῷ, αὖ συλλαβῇ τῇ μέσῃ,

Καὶ τέτων σοι παράδειγμα τὸ θυρεὸς προκείσθω,

Πλὴν ἀχαιὸς, καὶ παλαιὸς, κραταιὸς, ἀραιὸς τε.

Καὶ τὰ εἰς εος θετικὰ, δοτέος, ἐλπισέος,

Πλὴν τῷ ὀβηταῖός σοι, αἰεὶ τῷ ε ψιλῷ γράφεσθω.

Ἀπὸ τῆς γέας σιύθεται, ποιὸν σημαίνοντά πως

Γῆς, εἶπε εὖροις ἴδιμοι καὶ ταῦθ' ὁμοίως γράφειν.

Τῷ ε ψιλῷ, καὶ μηδὲμὲ πώποτε σαυτὸν λαθῆς.

Ἔσω δὲ παραδείγματος καὶ τινὰ τέτων χάριν,

Βαθύγεων, λιπρόγεων, ἐκ τῶν ἀττήλοκλίων.

Ἔτι τε τὰ εἰς ελεος, τῷ ε ψιλῷ γράφεσθω.

Καὶ τὰ εἰς αννος ἅπαντα, πλὴν τῶν ἀπὸ τῆς αἰνος.

Καὶ τὰ εἰς εμον μάλισα, πλὴν τῶν ἀπὸ τῆς αἵμων.

Τὰ δὲ δισυμφωνέμενα μετὰ τὸ ε τὸ μέσον.

Καὶ τὰ ὀξύτονά μενα, ὅσα εἰς ερος λήγει.

Πάντα σχεδὸν τῷ ε ψιλῷ γράφεται, ὡς καθεδρα,

Καὶ πανθερὸς, καὶ ἱερὸς, πλὴν τῆς θαιρὸς, καιρὸς τε.

Καὶ

Καὶ τὰ εἰς εἰρα μάλισα τῶν θηλυκῶν πρὸς τέτοις
 Τῷ ε ψιλῷ γραφέσθω σοι, πλὴν αἶρα τε, καὶ σφῆρα.
 Ἔτι τε καὶ ἰσχύαιρα, μάκαιρα, χίμαιρά τε,
 Καὶ μάχαιρα, καὶ Νεΐαιρα τῶν προπαροξυτόνων.
 Εἰ δὲ εἰς εἰρας εὐροις περὶ τινὰ τῶν ὀνομάτων,
 Ἀρσενικῆ, καὶ θηλυκῆ γόνος, καὶ τέτων γράφει,
 Τῷ μέσῳ ε ψιλῷ αἶ, ὡς ἔχει τὸ δόχνης,
 Ἰκέτης, δημαινέτη τε, μελέτη, πλὴν τῆ χαίτη.
 Καὶ ὅλως ἐξαιρέμονα εἰς τὰ ἐκ τῆ αἵτης,
 Ὡς διφθογογραφεμένα πάντα τῇ αἰ.
 Καὶ τὰ ὀξυτονόμονα, καὶ λήγοντα εἰς εἰρα,
 Ὀρθογραφίαν τῷ αὐτῷ τοῖς προῤῥηθεῖσιν ἔχει,
 Τῶν μέσων, οἷον Νιφετός, καὶ παγετός σὺν ἄλλοις.
 Ἀναλογίαν ἔχουσι τέτοις προσφυσάτῳ.
 Πρὸς δὲ γε τέτοις γράφεσθαι τῷ ε ψιλῷ τῷ μέσῳ
 Ἐθέλει καὶ τὰκτῆ ἀρχος πάντα συντεθειμένα.
 Ἀρχέγονος, ἀρχέδημος οἷον, καὶ τὰ τοιαῦτα.
 Καὶ ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ος, καὶ ον ληγόντων ὅλως
 Ἀλλ' ἄνε καὶ τῶν ἐξῆς, ἔτι ῥηθησομένων.

Ὅσα τῇ αἰ διφθόγγῳ.

Εἰς αἰτερος τὰ λήγοντα, καὶ αἰτατος ὁμοίως
 Τῷ ἀπὸ τέλους συλλαβῇ διφθογγον τρίτῳ ἔχει,
 Ἰσαίτερος, ἰσαίτατος, πλὴν τῶν ἐκ πρωτοτύπων
 Ἐξῆς γε ἀντωνυμιῶν σφέτερος, καὶ σφετέραι,
 Ἐξαιρέμονα σὺν αὐτοῖς καὶ ἕτερος, ἑτέρα.
 Καὶ τὰ εἰς αἶνα θηλυκὰ πρὸς τέτοις τῇ διφθόγγῳ
 Ἀλφαῖα συλλαβῇ τῷ μέσῳ ὀρθῶς ἔχει
 Ὡς λέαινα, καὶ μύραινα, καὶ ἔτι τὰ εἰς αἶνις
 Ὀξύ-

Ὁξύτονα τυγχάνοντα, ὡς τὸ μαινίς, καὶ ἄλλα.
 Καὶ ἔτι μεσοσυλλαβεῖ τῇ αἰ ὡσαύτως πάντα
 Τὰ ἀπὸ θηλυκῶν τινων εἰς ἄλφα, ἢ εἰς ἦτα
 Ληγόντων παραγόμενα, καὶ λήγοντα εἰς αἰος.
 Ὡς ἐξω παραδείγματα τὸ γάζα, καὶ γαζαῖος.
 Γέννα γενναῖος ἔτι πρὸς, καὶ ῥάμη, καὶ ῥωμαῖος.
 Μάλιστα διφθογγίζεσθαι χαίρει τῇ ἄλφαι ὧτα
 Καὶ τὰ εἰς αἰον λήγοντα τῷ ἑδετέρῳ γένε.
 Ὡς σπήλαιον, καὶ βέβαιον, πλὴν τῶν συσπαιρμένων
 Εἰς δὲ ὡς τὸ κυάνεον, καὶ χρύσειον ὁμοίως.
 Εἰ δέ περ καὶ μονογενῇ, καὶ ἀσιωαίρετά πως
 Ὀνόματα τῷ θηλυκῷ γένε ὄρεῖν τυγχάνοι
 Εἰς αἰα τὸν σχηματισμὸν ἔχοντα τῇ διφθογγῇ
 Τῇ αἰ χρῶ αἰ, ὡς γαῖα, νεολαία.

Ὅσα τῷ η.

Τὰ δὲ εἰς ηγος λήγοντα, εἰς ηλος τε, καὶ ηρος
 Τῷ μέσῳ ἅπαντ' ἔχουσι τῷ η γραφομένῳ.
 Ὡς χορηγός, καὶ ὑψηλός, καὶ ἀνθηρὸς προσέτι.
 Πλὴν τῷ νεογιλὸς αὐτῷ ἰ γραφομένης,
 Καὶ ἀλμυρὸς, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ βδελυρὸς πρὸς τέτοις.
 Τῷ υ χαιρόντων τε, καὶ μεσογραφημένων.
 Καὶ τὰ εἰς ηδων σαρκηδῶν οἶον, καὶ ἀηδῶν τε.
 Τῷ η μεσογράφεται, πλὴν τῶν ἐξαιρημένων,
 Ὡς χελιδῶν, καὶ μυρμιδῶν, ἰ γραφομένων.
 Τὰ δὲ εἰς ηνος ἅπαντα τῷ ἑδετέρῳ γένε,
 Καὶ ηθος, οἶον σμιλῶός τε, καὶ ἡθορῆς ἡθος.
 Καὶ τὰ εἰς ηνος ἐθνικὰ τῶν ὀξύτόνων ὄντα.
 Καὶ τόπτα σημαντικὰ τῷ, ἦτα γράφε πάντα.

Οἶον

Οἶον γε τὸ κυζικλιῶς ἔστιν ἀγαρλιῶς τε.

Τῶν δύο τέτων ἐξ αὐτῶν μόνων ἐξαιρημένων.

Τῆ γε μελιτινὸς ὁμῆ, καὶ ἀδράμυ τινός γε

Ὡς τῆ ἰῶτα μάλισα τέτοις Φιλοχωρῆντος.

Πρὸς τέτοις δὲ γραφῆσθωσι τῷ ἦτα δύο ταῦτα,

Τὸ πικλιῶς, καὶ γαλλιῶς ἀνθὶ τῶν εἰρημνίων.

Τέτοις καταλεγέσθωσι καὶ τὰ εἰς ἡτρα πάντα.

Τῷ ἦτα ὡς γραφόμενα οἶον ὀρτυγομήτρα.

Καὶ τὰ εἰς ἡθρα τοῖς αὐτοῖς τέτοις, οἶον ἐρήθρα,

Ὅντα καὶ ἄμφω θηλυκῆ γόνος τῶν ὀνομάτων.

Ἔτι τῷ Η γράφεται καὶ τὰ εἰς ἡρης πάντα,

Οἶον ξιφήρης, πλήρης τε, πλὴν ὀσιρις, καὶ ἴρις.

Καὶ τὰ εἰς ἡριον αὐτὰ τῆ εἰς ἐτερέας γόνος,

Ποτήριον, τεκμήριον οἶον τῷ Η γράφει.

Χαίρει καὶ τὰ εἰς ἡκοντα τῷ ἦ γράφεσθαι πως

Ἐξ ἀριθμῶν λαμβάνοντα τὸ σχῆμα παρωνύμως

Παντήκοντα, ἐξήκοντα, καὶ τὰ ἐξῆς ὡσαύτως.

Τὰ δέ γε μὲν ῥηματικά τῶν σχηματιζομένων,

Ἐκ μόνων τῆ παθητικῆ παρακειμένων χρόνων,

Τὸ παραλήγον ἕνασον φαίνεται πάντως ἔχειν

Τῆς ἐαυτῆς ἀρχῆς αἰ, γέγραμμαι γραμμῇ οἶον,

Εἴλημμαι λῆμμα, κέλυσαι λύσις, λέλεξαι λέξις.

Καὶ ἀπὸ τῆ πεποίηται τὸ ποιητὸν ὁμοίως

Ὡς καὶ πὸ τῆ ἠλέξηται, ἀλεξητήριόν πως.

Ὅσα τῷ Ι.

Ἰδωμον τοίνυν ἐφεξῆς καὶ τίνα τῷ, Ἰῶτα

Τῶν ὀνομάτων ἔχουσι τιτὸ μέσῳ γραφομένου.

Ἐπεὶ περ τὰ γραφόμενα τῷ Η μέχρι τῆδε,

Β

Περι-

Περιελάβομεν τισιν, ὡς οἶόν τε κανόσι.
 Καὶ σοι παραδεδώκαμεν τέρας ἐν μνήμῃ Φέρειν.
 Ἀνεπιλήτῳ, μαθητῇ ὀρθογραφεῖν ποθέντι
 Ὀξύτονα ὀνόματα, ὅσα παρ' ὀρεῖν τύχης
 Καὶ ἔτι παροξύτονα τῷ θηλυκῷ τῷ γόνυς
 Εἰς ἰα, γράφειν ἰδιόμοι ταῦτα αἰεὶ Ι.
 Οἶον καρδία, στρατία, κοιλία, λαλιάτε,
 Πλλὺ παρεία, καὶ Φορβεία, ὑγεία, σιτοδεία.
 Ταῦτα γὰρ γράφονται αἰεὶ διφθόγγῳ τῇ Εἰ
 Τὸ δ' ὀργυιὰ τῷ Υ ψιλῷ, ὄντι προσγεγραμμένῳ
 Σινὲ ὧ ἐξαιρετέα σοι τῶν ὀνομάτων ὅσα
 Ἐκ τῶν εἰς ὄω γίνεται ῥημάτων ὡς πρεσβεΐα.
 Καὶ ἔτι γόνυς τῷ αὐτῷ, ὅσα εἰσιν εἰς ἰας
 ὄντα καὶ ταῦτ' ὀξύτονα, ὡς μυριάς καὶ ἄλλα.
 Τοῖς προῤῥηθεῖσι γράφεται, ὁμοίως τῷ Ι
 Πλλὺ πειρία, καὶ γυνείας. ταῦτα γὰρ τῇ Εἰ
 Τῶν δ' ὀξύτόνων ὅσα παρ', καὶ προπαροξύτόνων
 Εἰς ἰος ὄντ' ἀρσενικῷ γόνυς, καὶ ταῦτα πάντα
 Ὀρθῶς Ι γράφεται μάλα καλῶς, ὡς ταῦτα,
 Ἀσκληπιός, καὶ ἄξιος, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα.
 Καὶ τὰ εἰς ἰον ἅπαντα τῶν ὑπερδισυλλάβων
 Βαρύτονα τυγχάνοντα γράφεται τῷ Ι
 Ὡς ἔχει τὸ γραμματίον, κιβάτιον, βιβλίον.
 Ἐξαιρεμένων κτητικῶν, σινὲ περιεκτικοῖς τε,
 Καὶ τῶν μετασσιαστικῶν Εἰ. γραφομένων
 Καὶ τὰ εἰς ἰος τῷ αὐτῷ τέτῳ σιχεῖ κανόνι.
 Πλλὺ ἀφνειός, καὶ κολοιός, διφθόγγοις γραφομένων
 Τῷ μὲν Εἰ, ἀφνειός, τῷ δὲ τῇ Οἰ
 Καὶ ἐπηός, καὶ αἰζηός· γραφόμενα τῷ η
 Πάθει γὰρ ἔτῳ γίνεται κράσεως λεγομένη.

Προσέτι ἐξαίρεθωσαν καὶ τὰ ἐκ κλινομενών
 Εἰς εος, ἐν τῇ γονικῇ πρώτης σιωρημενών
 Ὡς ἔχει τὸ Ἡράκλειος, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέος,
 Καὶ τὸ Ἀριστοφάνειος, γραφόμενα Εἰῶτα
 Καὶ δίκτυον, καὶ σίκυον, τῷ Υ ψιλῷ πρὸς τέτοις.
 Καὶ πλοῖον διφθογγόμενον διφθογγῶ τῇ Οἰῶτα
 Καὶ ὅσα τῶν συγκριτικῶν, εἰς ιων, ὡς βελτίων
 ὄντα καὶ ταῦτα μάλιστα τῶν ὑπερδισυλλάβων,
 Τῇ τῆς Ι χαίρῃσι γραφῇ πλὴν τῆς ἀρείων
 Σιωμάμα διφθογγόμενον Εἰ τὸ χερείων
 Καὶ τῶν ὑποκοριστικῶν τινὰ ἐκ τῶν εἰς Ἀλφα.
 Ὡς μοῖρα, καὶ μοιρίδιον, γραφόμενα Ἰῶτα
 Καὶ τέτοις ἔτι πρὸς εἰσιν ἄττ' ἀπὸ τῶν εἰς Ἡτα
 Ὡς κλίνη, καὶ κλινίδιον, ὁμοίως τῷ, Ἰῶτα
 Καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ος εἰσι ληγόντων ὀνομάτων
 Νῆσος οἶον, νησίδιον, πλὴν γήδιον τῷ, Ἡτα
 Γραφόμενον, ὡς ἐκ τῆς γῆ γινόμενον εἰκότως.
 Καὶ τὰ εἰς ιδης ἀπαθῇ τῶν πατρωνομικῶν τε,
 Ὡς πριαμίδης ἔσω σοι, καὶ Πηλεΐδης ἔτι
 Παράδειγμα. καὶ Ἰσθιμοι, ὅτι καὶ ταῦτα τέτοις
 Δεόντως ἠκολύθητε γραφόμενα Ἰῶτα
 Θυγατριδῆς, ἀδελφιδῆς, καὶ ὅσ' ἄλλα τοιαῦτα.
 Καὶ τὰ εἰς κος, ὅσα εἰσι τῶν κτητικῶν ὁμοίως
 Τέτοις Ι γράφεται, πλὴν τινων τῇ Εἰῶτα
 Ὡς δαρεικός, δεκελεικός, καὶ ἔτι δύο τέτων
 Ὡς θηλυκόν, καὶ λιβυκόν Υ ψιλῷ γραφομενών.
 Καὶ τὰ εἰς ιλος ἅπαντα ἐκ τῶν παροξυτόνων
 Οἶον ποικίλος γράφεται Ι, καὶ ναυτίλος.
 Προσέτι καὶ τὰ εἰς ιλόος, ὡς Ἀχιλλεύς, καὶ ἄλλα,
 Πλὴν τῆς νηλοῦς, καὶ τῆς πηλοῦς τῷ Η γραφομενών.

Καὶ τὰ εἰς ἰμος ὅσαπερ τῶν προπαροξύτων
 Ἰῶτα γράφεται αἰ, πλὴν ἔρημος τῶ, Ἦτα
 Καὶ ἔτι ὅσα σύγκειται τέτων ἀπὸ τῆ σχῆμα
 Καὶ δῆμος, Φήμη μάλισα, καὶ ὅσι ἀπὸ τῆ σῆμα
 Καθάπερ τὸ πολύχημος, καὶ πάνδημος ὁμοίως,
 Πολύφημος, πολύσημος τῶ Η γραφομένων.

Καὶ ἔτι πλὴν τῆ δίδυμος, καὶ σκόλυμος πρὸς τέτοις,
 Καὶ ἔτυμος τῶ Υ ψιλῶ. καὶ τῶν ὀξύνομένων
 Συνθέτων, ὡς ὁμώνυμος, Φερώνυμος, καὶ ἄλλων.
 Τὸ δ' ἑτοιμος αἰ ποτε γράφεται τῇ Οἰῶτα.

Εἰς ἰνος δ' ὅσ' ὀξύτονα καιρῶ, καὶ ὥρας ὄντα
 Σημχντικά, ὡς θερινὸς γράφεται τῶ Ἰῶτα.
 Ἡμερινὸς, νυκτερινὸς, χειμερινὸς, καὶ ἄλλα.
 Πρὸς τέτοις καὶ τὸ ραδινὸς, Φυζακινὸς, ὁμοίως.
 Καὶ ἔτι τὰ βαρύτονα ταῦτα σπίνος, ἐχίνος.
 Ἀκραγαντῖνος, ξύλινος, ἄνθ' τῶν παρωνύμων
 Ὡν ἢ Εἰ δίφθογγος μᾶλλον ἐσιν οἰκεία.

Ὡς ἔχει τὸ ἐλσεινὸς, καὶ Φωτεινὸς, σὺν ἄλλοις.

Εἰς ἰνη δ' ὅσαπερ ἐσι τῶν σχηματιζομένων
 Ἐκ τῶν εἰς ος, ἢ τῶν εἰς ης, γράφεται τῶ Ι ῶτα
 Ὡς ἀδρασίνη, ἀδρασος, ὅτι περ ἦν τὸ πρῶτον.
 Τὰ δ' ἔχοντα ἀρσωνικά τέτοις ἀκολοῦσιν,
 Οἶον τὸ δίνη γράφεται Ἰῶτα, ὅτι δῖνος.
 Τῇ δ' οἰ γράφεται τὸ οἶνη, ὅτι οἶνος.
 Ὅσα δ' εἰσὶ ῥηματικά, οἷαν γραφῶν τὸ ῥῆμα
 ἔχει, καὶ ταῦτα ἔχουσιν, ὡς κλίνη. ὅτι κλίνω.
 Καὶ ὅτι κλίνω κρίσις τε, καὶ θίξις, ὅτι θίγω.

Ἐπεὶ δὲ γράφεται αἰ τὸ κλίνω τῶ, Ἰῶτα,
 Γράφεται πάντως τῶ αὐτῶ καὶ τᾶνομα τὸ κλίνη.
 Τῶ δ' Υ ψιλῶ γραφόμενον ὄρηται τὸ ὄβριμῶ.

Τέτω γὰρ γράφεται αἰ, καὶ τὸ ὀβιύω ῥήμα.
 Τᾶλλα δὲ πάντα γράφεται, τῷ Η, ὡς εἰρήνη.
 Τὸ δὲ κοριύη Υ ψιλῷ καθὰ καὶ τὸ ὀδιύη.
 Τα δὲ εἰς σος τε, καὶ εἰς θος τῶν ὑπερδισυλλάβων
 Ἀπλάτε, καὶ ὀξύτονα, βαρύτονά τε ὄντα,
 Πάντα Ι γράφεται, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα.
 Τὸ οἰτός, καὶ βέλτισος, καὶ ὀλιθος, πρὸς τέτοις.
 Πλὴν μόνων τῶν παθητικῶν. ταῦτα γὰρ τῷ ἰδίᾳ
 Ῥήματος τὸ ἀντίσιχον ἀπανταχῇ φυλάττει.
 Ἰῶτα γράφεται αἰ, καὶ τὰ εἰς ιτης ἔτι,
 Ὡς τὸ πολίτης ὄνομα, πλὴν τῶν ἐξαίρετόνων,
 Οἶον τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ω περισπωμένων ὄντων.
 Καὶ τῶν ἀπὸ τῶν θηλυκῶν, τῇ Η κλινομένων,
 Ἡ καὶ ληγόντων ὡς εἰπεῖν μᾶλλον ἀδιαφόρως.
 Ἐτι δὲ τῶν ἐκ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν ὡσαύτως,
 Καὶ θηλυκῶν, καὶ μάλισα, πλὴν τῶν ἀπὸ τῷ ῥέω.
 Τέτων δὲ παραδείγματα οἷος ἐκάσθι λάβοις
 Τὰ ᾧδ' ὑπογραφόμενα, σὺν ὀκρινεῖα πάντα.
 Ἀπὸ τῷ κυβερνῶ μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ κυβερνήτης.
 Περισπωμένῃ ῥήματος, ὡς ἔφθημεν εἰπόντες.
 Καὶ Η γράφεται αἰ, ὡς καὶ τὸ σφονδονήτης.
 Ἐκ τῷ σφονδόνῃ. θηλυκῇ γινόμενον τῷ Η.
 Λήγοντος ὡς περ εἴρηται καὶ τῷ ἀνωτέρω.
 Ἐξαίρετόνων ἐξ αὐτῶν τῶν δύο τέτων αὖθις
 Τεχνίτης, ὅπερ ἐξ αὐτῆς τῆς τέχνης γίνεται πῶς
 Καὶ Φυλακίτης, ἐξ αὐτῆς τῆς, Φυλακῆ προσέτι.
 Τα δ' ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν αὐτῶν εἰς ος ληγόντων
 Ἐν λόγῳ παραδείγματος ἔχει μοι τὸ ὀρείτης.
 Ὅπερ ἀπὸ τῆς ὄρεος τῆς γυνικῆς τῆς ὄρος
 Γίνεται, ὄρος ὡς εἰπεῖν, ὄρεος, καὶ ὀρείτης.

Κάντεσθαι μοι σημείωσαι καὶ τὸ ἀγιορείτης.
 Τὸ δ' ἐκ τῆς ῥέω ῥήματος ἐστὶ τὸ βαθυρρείτης.
 Παραπλησίαν τιμὴν γραφικὴν ἔχον τῷ προῤῥήθῃ.
 Ὀδοίτης δ' ἀπὸ τῆς ὁδός, γράφεται τῇ Οἰ
 Καὶ τὸ ὀροίτης ἐξ αὐτῆς γινόμενον τῆς, ὅρος
 Ὀμοιοτρόπως βέλεται γράφεσθαι τῇ διφθόγγῳ.
 Τέτοις προσεξαίρετάσθαι καὶ τὰ ἐκ τῶν εἰς εἰς
 ὄντα καὶ παροξύτονα, οἷον τὸ Σαμαρείτης,
 Ὅπερ ἐκ τῆς Σαμάρεια γίνεται γραφομένη.
 Διφθόγγῳ τῇ ἀπὸ τῆς ε, καὶ τῇ ι ἔσθαι
 Σιωπεθαιμένη μάλιστα τῶν ἄλλων ὀνομάτων
 Ἐκ τῶν τοιγαρὶν ἐστὶν ἡμῖν εἰπεῖν καθόλου
 Ὡς τὰ εἰς ιτης ἅπαντα τῶν παραγῶγων ὄντα
 Τὸν τῆς ἰδίας ἔχουσιν ἀρχῆς γραφικὴν ὡς δέ πως.
 Αἰγίλη Αἰγινήτης τε, πρέσβυς τε καὶ πρεσβύτης.
 Καὶ ἔτι κεκυβέρνηται, ἀφ' ἧς τὸ κυβερνήτης.
 Πρὸς δ' ἔτι τέτοις τέθυται, ἀφ' ἧς γίνεται θύτης.
 Τοιᾶτόν τι καὶ τῆς ὁδός ἐστὶ καὶ τὸ ὀδοίτης,
 Καὶ ἐκ τῆς ὅρος ὡς αὐτὸ ὑπάρχει τὸ ὀροίτης.
 Καὶ τὰ εἰς ιτης τῷ αὐτῷ κανόνι ὑποπίπτει
 Ἐἴ τε ὀξύτονα εἰσὶν, εἴ τε βαρύτον' αὖθις.
 Προστίεται γὰρ προσιτός, ἀμφοτέρω Ι ὦτα
 Γραφόμενα εὗρίσκεται, καὶ ἔτι ἀφροδίτη.
 Ἐξ ἧς τὸ ἐπαφροδίτος γραφόμενον Ι ὦτα
 Καὶ ἔτι τὸ ἡρίθμηται ἀριθμητὸς τῷ Ἡτα
 Καὶ ἔτι τὸ ἐσύγηται, καὶ συγητὸς ὁμοίως
 Κεκλείται δὲ κλειτός αἰεὶ διφθόγγῳ τῇ Εἰῶτα
 Ἐτι καὶ τὰ παράγωγα εἰς ιεις, ὡς χαρίεις
 Τιμήεις τε, Αἰγλήεις τε, ὧν τῆς μὲν ἀρχὴ αἰγλή,
 Τῆς δὲ τιμή, τῆς δὲ αὐτῇ ἡ χάρις ἐστὶ πάντως.

Πρόθεσ προσέτι τὰ εἰς μος τῶν ὀξυτονισμῶν
 Ὡς ὑπαγόμενα καλῶς τῷ δ' ὑπὸ τῷ κανόνι
 Λογίζομαι γὰρ γράφεται, καὶ λογισμὸς Ἰῶτα
 Καὶ ἔτι προπηλακισμὸς, ἐκ τῆ προπηλακίζω.
 Δανείζω δ' ἔτι δανεισμὸς διφθόγγῳ τῇ ει.
 Καὶ κέχρησμαι χρησμὸς αἰ γράφόμενον τῷ η
 Ἰῶτα γράφεται αἰ ὅσα γε ἐκ τῆ αρι
 Ἡ ερι συνίσταται εἰσι, καθάπερ τὰ τοιαῦτα
 Ἀρίγνωσος, ἐρίδοξος, συν τοῖς παραπλησίοις.
 Καὶ ἔτι τὰ συγκεῖμενα ἐκ τῶν εἰς ω ῥημάτων,
 Οἶδω οἰδίπτεσ ἀπαντα γράφεται τῷ Ι ῶτα
 Καὶ τὸ τῆ ὕψος Ο μικρὸν τρέπεται εἰς Ι ῶτα
 Ὡς ὕψιστος, ὕψις, ἄλλοις συνιστάμενος.
 Τῆτο δὲ γίνεται αἰ συμφῶντος ἐπομόνης,
 Καὶ μετ' αὐτῆ τῆ Ο μικρῆ πάντως συνιστάμενος.
 Καὶ ἔτι τὰ ἐκ τῆ αἰλὸς πρὸς τέτοις τῷ Ι ῶτα
 Γράφεται, ὡς αἰλίπλοον, καὶ ὅσ' ἄλλα τοιαῦτα.
 Καὶ ἔτι τὰ ἐκ τῆ ἀγχῆ, ἀγχίνωια καθάπερ,
 Καὶ ἀγχιστὺς, ἀγχίθυρος γράφεται τῷ Ι ῶτα.
 Καὶ ἔτι τὰ ἐκ τῆ καλόν, ὡς ἔχει τὸ καλλίπλεον.
 Καὶ ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ος, εἰς ιτης, ὡς ζεύγίτης.
 Οὗ μὲν τὸ ζεύγος πρότερον, καὶ θράνος, καὶ θρανίτης.
 Καὶ ἔτι τὰ ἐκ τῆ ἀρχὸς, ἀρχίδαμος καθάπερ.
 Τῶν ἐκ τῆ ἀγω ῥήματος μόνων ἐξαιρημένων
 Καθόλης γὰρ τοι γράφεται τῷ Η ταῦτα πάντα.
 Ὡς στρατηγὸς, καὶ ὁδηγὸς, καὶ κωμηγὸς, καὶ τὰ ἄλλα.
 Τοιγάρ τοι ὄντες ἀπλῶς ἡμῖν εἰπεῖν καὶ τῆτο,
 Ὡς ἡ ἀρχὴ ἐκ τῶν εἰς ος λεγόντων ὀνομάτων
 Ὑπάρχει σχηματιστικῇ, ταῦτα τροπῆς τῷ τρόπῳ
 Εἰς τὸ Ι τρέποντα τὸ Ο μικρὸν αὐτῶν

Κάλλισα ὀρθογράφεται, ὡς περ τὰ εἰρημνά.

Τὰ δὲ ἀμφιβαλλόμενα ἐν συλλαβῇ τῇ πρώτῃ,

Ἐν τῇ δούτέρᾳ δ' ἔχοντα Υ ψιλόν, ἢ Ι ὦτα

Ἰρις καθάπερ, ἴσις τε, δριμύς, βριθύς, καὶ πίτυς

Τὴν πρώτην ἔχουσιν αὐτῶν τὰ πλείστα τῷ Ι ὦτα

Ἀλλ' ᾧδε, καὶ περὶ αὐτῆς τῆς τῷ Ἰῶτα μέσης,

Ὀρθογραφίας μαθητὰ ταῦθ' ἄλλις νυν ἐχέτω.

Ἡμεῖς δὲ καὶ τὰ ἐφεξῆς ἐτι τῶν ὑπολοίπων

Ἐπιμελῶς ἐκθήσωμεν, ἀρχόμενοι ὠτεῦθαι.

Ὅσα τῷ Εἰ διφθόγγῳ.

Διφθόγγῳ δὲ γραφέσθωσι, βέλτιστε, τῇ Εἰ.

Ταῦθ' ὅσα σχηματίζεται εἰς εἰς ἐκ τῶν γένεα

Οἶον ἐστὶ τὸ πρόσγειος, ἐπίγειος, καὶ τᾶλλα

Καὶ ὅσα περ ἐκ τῶν αἰεὶ συγκείμενα τυγχάνει,

Ὡς ἔχει τὸ αἰίζωος, αἰίμνητος, καὶ ἄλλα.

Πλὴν μόνον τῶν αἰδῖος Ι γραφομένης,

Καὶ ἐτι τῶν αἰδήλος, καὶ ὅλως ἂν τῷ Δέλτα

Ἐπόμενον πως ἔχῃσι γράφεται τῷ Ι ὦτα

Καὶ τέτων τὸ αἰοίδιμος ἐστὶν ἐξηρημαίνον,

Γραφόμενον αἰεὶ ποτε διφθόγγῳ τῇ Οἰ

Καὶ λόγος ἕτερος εἰδείς, ἐστὶν ἄλλ' ὅτι δῆθαι

Ἐκ τῶν αἰοῖδω γίνεται τῶν ῥήματος κείνων.

Πρόσθετα τὰ πρὸς τῶν πόλεων τῶν προπαροξυτόνων,

Ὡς λήγει τὰ ἀρσενικὰ εἰς ὅτι ὡς τὰ τοιαῦτα.

Ἀλεξανδρῶν, Ἀντιοχῶν, αἱ πόλεις δὲ εἰς εἰς,

Ὡς περ τὸ Ἀλεξάνδρεια, καὶ Ἀντιόχεια γε

Καὶ ἐτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ἡς ἀρσενικῶν, καὶ εἰς

Ὡς ἀθανῆς, ἀθανεία, τῶν προπαροξυτόνων,

Καὶ

Καὶ ἐγγενὲς ἐγγένεια. Χρήμὸν τοι σημειῶσαι
 Ὡς ταῦτα μὲν οἱ Ἴωνες διὰ τὸ παροξυνεῖν
 Καὶ τῷ Ι γράφεται λέγοντες ἀθηνία.
 Ἔτι πρὸς τέτοις γράφεται Διφθόγγῳ τῇ Ει
 Καὶ τὰ εἰς ια ὅσαπερ εἰσι τῶν παρωνύμων,
 Οἶον τὸ Πωελόπεια, ἀπὸ τῆ Πωελόπη
 Ὡς καὶ τὸ ἡριγένεια, ταυτοσχημάτισόν πως
 Ἐκ τῆ Ἡριγενῆς ἐσιν, οἷς ἀναλόγως ἔχει
 Καὶ ἀπὸ τῆ ἱπποδασῆς τὸ ἱπποδάσειά γε
 Τὸ δ' ἄρπυια, καὶ Αἴθυια κατὰ ταῦτὸ μὴ ὄντα,
 Προσγεγραμμένῳ Υ ψιλῷ γράφεται ὑπὸ πάντων
 Καὶ τὰ εἰς εια θηλυκὰ ἐκ τῶν εἰς ης ὡσαύτως,
 Ἀρσενικῶν, οἶον αὐτὸ ὑπάρχει τὸ ὀξεία.
 Γινόμενον ἐκ τῆ ὀξύς γράφεται τῇ Ει
 Ὡς δὲ βραχυκατάληκτον ζητεῖ περιπτωμένῳ.

Ἔτι Ει γράφεται καὶ τὰ ἐκ τῶν εἰς ὄρω
 ῤημάτων ὄντα θηλυκὰ γίνεσθαι τε, καὶ εἰς εια
 Ὡς τὸ πρεσβεῖα γίνεται πάντως ἐκ τῆ πρεσβόω
 Καὶ βασιλεία γίνεται ἀπὸ τῆ βασιλβόω.
 Πλὴν τῶν ἐχόντων ὄνομα ὀξύτονον, καὶ λῆγον.
 Εἰς μον, ὡς Ἡγεμών ἐσιν ἐκ τῆ Ἡγεμονόω.
 Καὶ ἔτι τέτων τῶν ἐπ' αὐτῶν τῶν ὑπογεγραμμένων
 Φιλανθρωπία τῷ αὐτῷ, καὶ σιὴ τῇ ἐμπορία,
 Καὶ συμβεβία μάλισα, καὶ ἔτι Παρθανία,
 Καὶ σωτηρία, ταῦτα γὰρ γράφεται τῷ Ἰῶτα.
 Τέτοις προσέτι γίνεται τινὰ ἐκ τῶν εἰς εια
 Ἐξ ἀνέσώτων, ὡς περὶ ἀπόλεια ἀπόλω
 Καὶ ἔτι μήδω μήδεια, καὶ θέρω θέρειά τε
 Καὶ πρὸς γε τέτοις σάφεια, ἐκ τῆ σαφῶ ὁμοίως.

Καὶ ταῦτα διφθογγόμενα διφθόγγῳ τῇ Εἰ

Ὡσπερ τὸ δηϊνείρα, πείρα, σώτηρά τε.

Καὶ τὰ εἰς ρος ῥηματικὰ τῶν προπαροξυτόνων

Ὡς ἐκ τῆ πέπῳ πέπειρος γράφεται τῇ Εἰ

Καὶ ἐκ τῆ Αἴθῳ Αἴθειρος, μάγειρος δ' ἐκ τῆ μάτῳ.

Καὶ τὰ εἰς εἰα μάλιστα ἐκ τῶν εἰς ὅς ὡσαύτως,

Ὡς βασιλεία βασιλὲς γράφεται τῇ Εἰ

Καὶ ἱερεία ἱερὲς, καὶ ὅς' ἄλλα τοιαῦτα

Πρὸς δ' ἔτι ἔξεσιν εἰπεῖν καὶν τέτοις ὡς καθόλα

Ὅτι τὰ παροξύτονα τῶν θηλυκῶν εἰς ια

Πάντα ἴῳτα γράφεται πλὴν τῶν ἐκ τῶν εἰς ὅς

Τὰ δέ γε παροξύτονα διφθόγγῳ τῇ Εἰ.

Ὅσα τῇ Οἰ

Μαθεῖν δὲ εἴγ' ἐπερωτᾷς, καὶ ὅσα τῇ Οἰ

Τῶν μέσων ὀρθογράφεται εἰκότως τῇ διφθόγγῳ

Τῶν δέ μοι ἄνευ καλῶς τῶν ἀρχομένων ὧδε.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ρς αἰεὶ διφθόγγῳ τῇ Οἰ.

Γράφεται. Οἶον ἐκ τῆ νῆς τὸ εὖνοια ὑπάρχει.

Καὶ εὐχροια ἀπὸ τῆ χῆς, εὐροια ἐκ τῆ ῥς τε.

Καὶ ἐκ τῆ πλῆς τὸ εὐπλοια. καὶ ταῦτα μὲν γὰρ ἔτῳς.

Ἔτι δὲ τὰ ἐκ τῶν εἰς ος παράγωγα εἰς οἰος

Οἶον τὰ περισπώμενα, ὡς ἄλλος καὶ ἄλλοιός.

Παντός παντοῖος ἔτι πρὸς, γέλως τε, καὶ γελοῖοι.

Ὅμοις ὁμοῖος, ἕτερος, καὶ τέτῳς ἕτεροῖος.

Πλὴν τῶν ἐκ συναιρέσεως ἔχόντων τὸ Ι

Ὡς δῖος, χῖος, τῖος τε, κῖος καὶ τὰ τοιαῦτα.

Καὶ ἔτι πλὴν τῶν κλητικῶν, ἢ καὶ ὡς κλητικῶν τε,

Οἶον οἰκῆϊος, θεῖος τε, πρὸς τέτοις καὶ ἀνδρεῖος.

Τῶν γραφομένων γὰρ εἰσι διφθόγγῳ τῇ Εἰ

Καὶ

Καὶ ἔτι τὰ παράγωγα, εἰς ιτης τῇ Οἰ
 Ἐκ τῶν εἰς ος γινόμενα γραφόμενα ὁρήσεις.
 Οἶον ὁδὸς ὁδοίτης τε, καὶ ὄρος, καὶ ὁροίτης.
 Οἷα πα καὶ προείρηται ἡμῖν τοῖς ἀνωτέρω.
 Παραπλησίως δ' ἔχουσι τέτοις καὶ τὰ τοιαῦτα.
 Δεσπότης οἶον δεσποῖνα, πόνος ποινὴ, καὶ φόνος.
 Ἐξ ἧ τοῦ δαφνοῦς ἐστὶ γραφόμενον Οἰ.

Ὅσα τῷ Ο μικρῷ.

Εἰς ὅσον ὅσα λήγουσιν αἰ μικρογραφεῖται
 Οἶον ἐστὶ τὸ πολλοσόν, ἑκατοσόν, καὶ τᾶλλα.
 Καὶ τὰ εἰς οχος ἔτι πρὸς, καὶ οκος ἔτι μάλλον.
 Ὡς τὸ Ἀντίοχος ἐστὶ, καὶ σιτοδόχος ἔτι.
 Καὶ Ξενοδόχος, μάλισα, καὶ Δωροδόκος ἔτι
 Καὶ ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ος εἰς οτης ὡς περ ἔχει
 Φίλος Φιλότης, ἔτι τε ὄσιος, ὀσιότης.
 Καὶ τὰ εἰς οπος μάλισα τῶν ἐσχηματισμῶν
 Ὁξύτονα, ὡς ματροπός, ἄνδρ τῶν συγκειμένων
 Ἀπὸ τῆ ωψ ὡς χαρωπὸν, ὡς ὑπεξαίρεμῶν.
 Ἐτι τε τὰ ἐκ τῶν εἰς ος, καὶ ον ἔτι πρὸς τέτοις
 Ὡς ἔχει τὸ Δημόκριτος, ὅπερ ἀπὸ τῆ δῆμος,
 Καὶ ἔτι Δωροδόκος τε, ὅπερ ἀπὸ τῆ δῶρον.
 Προσέτι τὰ συγκείμενα ἐκ τῶν εἰς ω ῥημάτων
 Οἶον Φιλῶ Φιλόθεος, μισῶ μισόλαός τε.
 Τὰ δὲ εἰς οος εἰ εἰσὶ καὶ κλητικὰ Ω μέγα
 Οἶον Ἡρώος γράφεται, πατρῶος, καὶ μητρῶος.
 Εἰ δέ γε μὴ καὶ ταῦτ' αἰ τέτω, οἶον γελαῖος.
 Ἀλλὰ γε λάβοις μοι καὶ νῦν ὡς πέρας τὸ τοῖστον.
 Καθόλα ὡς λεγόμενον τοῖς μικρογραφεύμοις.

Εἰ μεσοσυλλαβῆν τὸ Ο, λέξει αὖ ἀπλῇ τύχοι.
 Δυσὸν συμφώνοιν μάλισα, τέτῳ σιωπομένοιν
 Ἐκάστοτε τῷ Ο μικρῷ γράφεσθαι θέλει πάντως.

Ὅσα τῷ Υ ψιλῷ.

Ἀπλᾷ καὶ παροξύτονα, καὶ λήγοντα εἰς ωρα
 Τῶν ὀνομάτων ὅσα περ ὀβρήσεις γράφε πάντα.
 Τῷ Υ ψιλῷ, ὡς ἔχῃσι τὸ λύρα, καὶ τὸ σφύρα,
 Πορφύρα τε, σισύρα τε, πλημμύρας πλὴν τῆ μοῖρα
 Τῆτο γὰρ ὀρθογράφεται διφθόγγῳ τῇ Οι.
 Καὶ πλὴν τῆ πείρα. τῆτο γὰρ αὖ τῇ Εἰ πάλιν.
 Ἐσι δὲ τέτων καὶ τινὰ γραφόμενα τῷ Η
 Καὶ ταῦτα ἐξαίρετα, ὡς πήρατε, καὶ χήρα.
 Τῷ Ι ἔτι ἔσι πε, οἶον τὸ Κίρρα πόλις.
 Τὰ δὲ προπαροξύτονα, καὶ σιωπετα προσέτι
 Οἶον ἐσὶ τὸ γέφυρα, κέρκυρα, καὶ ὅσ' ἄλλα.
 Ἄ τινε καὶ προεῖρηται ἡμῖν τοῖς ἀνωτέρω,
 Πλὴν τῶν ἐκ τῶν ἀρσενικῶν εἰς Ηρ καταληγόντων.
 Τῷ Υ ψιλῷ γράφεσθαι σοι ἅπαντ' ἀναμφιβόλως.
 Καὶ ὅσα περ εἰς βορ, κῆ ρος, εἰς κορ, κῆ λος ὁμοίως.
 Ἀπλᾷ, καὶ παροξύτονα καθάπερ τὰ τοιαῦτα
 Κόρυμβός τε, καὶ ἄργυρος, κέρυκος, κόνδυλός τε
 Τῷ Υ ψιλῷ γράφεσθαι σοι ἀμφιβολίας δίχα
 Πλὴν μόνων τῶν ῥηματικῶν τῶν πρώτῳ εἰρημνίων.
 Οἶον ἐσὶ τὸ μάγειρος, καὶ πέπειρος σὺν ἄλλαις.
 Καὶ τῶν ὑποκοριστικῶν, ὅσα εἰς ἰος λήγει.
 Ἰῶτα παραλήγοντα τῷ Υ ψιλῷ πρὸς τέτοις.
 Γράφε μοι, ὡς ζώυφιον, καὶ μεираκύλιόν τε
 Εἰδὼς καὶ τὰ εἰς ἰδιον, ὡς τέτων ἐξαίρεται.
 Καὶ γράφεται ὡς εἶπομεν πρότερον ἀνωτέρω.

Γράφεται δὲ τῷ Υ ψιλῷ προσέτι τὰ εἰς υζα
 Τῶν θηλυκῶν τε, καὶ ἀπλῶν, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα
 Κόρυζά τε, καὶ κόνυζα, ὄρυζα, καὶ ὅσ' ἄλλα.
 Καὶ ἔτι ὅσα λήγῃσιν εἰς υλη, ὡς κοτύλη
 Τῶν θηλυκῶν μονομονῶν, σρογγύλη, καὶ ἀρβύλη.
 Καὶ τὸ ἀργύλη γράφεται τῷ Υ ψιλῷ ὁμοίως.
 Καὶ ἔτι ὅσα λήγῃσιν εἰς υη, ὡς ἀφύη.
 Οἰγνύη, καὶ οἰσιώητε, πρὸς τέτοις καὶ καπύη.

“Ὅσα τῷ Ω μεγάλῳ.

Τῷ δ' ω μεγάλῳ γράφεται τῶν ὀξύτόνων ὅσα
 Εἰς ωγος, οἶον ἀγωγός, δημαγωγός, καὶ ἄλλα.
 Τέτω προσέτι γράφεται καὶ τὰ εἰς ωδης πάντα
 Καὶ ωδες, οἷά περ ἐστὶ τὰ ὑπογεγραμμένα.
 Εὐώδης τε, δῶδες τε, πετρώδης, καὶ πετρώδες.
 Καὶ ἔτι ὅσ' ἀρσενικῆ γένους εἰς ωνης λήγει
 Τῷ ω μεγάλῳ γράφεται, καθάπερ τὸ τελώνης.
 Δεῖ δὲ σκοπεῖν εἰ καθαρὸν, εἰμὴ τὸ ο τυγχάνει,
 Καὶ καθαρὸν εἰμὴ ἐστὶν αἰεὶ μικρογραφεῖται
 Πλλὺ τῆ διώνης. τέτο γὰρ μόνον ὑπεξαίρεται.
 Καὶ τὰ εἰς μα ῥηματικὰ τῶν ἑδετέρων πάντα
 Τῷ ω μεγάλῳ γράφεται, ὡς δῶμα, χῶμα, χρῶμα.
 Πλλὺ τινων τῶν ἐκ τῶν εἰς μι, ὥσπερ τὸ δόμα, πόμα.
 Καὶ τὰ εἰς ωγος ἅπαντα τῶν ὀξύτόνων ὄντα.
 Τῷ ω μεγάλῳ γράφεται, ὡς τιθωνός, καὶ ἄλλα.
 Καὶ ὅσα περ τῶν θηλυκῶν, εἰς ωνη, ὡς δωδώνη,
 Κύρια, καὶ ὀξύτονα μὴ ὄντα, καὶ κορώνη.
 Καὶ τὸ ῥαζώνη, πλλὺ αὐτῶν τῶν ὑπογεγραμμένων
 Περόνητε, βελόνητε, ἀγχόνη, καὶ σφενδόνη.
 Ἀκόνητε, ὀθόνητε, πρὸς τέτοις καὶ δῦφρόνη.

Καὶ

Καὶ ἔτι γράφεται αἰὲν ὦ μέγα τὰ εἰς ὦρος
 Ὀξύτονα, ὡς τιμωρὸς ὑπερδισύλλαβά τε,
 Καὶ τὰ εἰς ὦρα θηλυκὰ βαρύτονα, ὡς πρῶρα.
 Χώρα πρὸς τέτοις ὦρα τε, καὶ χώρα, καὶ ὅς' ἄλλα.
 Ἔτι τε τὰ ὀξύτονα εἰς ὦλος ὥσπερ ἔχει
 Τὸ Φειδωλὸς, καὶ Αἰτωλὸς, πλὴν ὀβολὸς, θολὸς τε.
 Καὶ ἔτι ὅσα κατ' ἀρχὴν ἔχουσι τὸ Ι
 Καὶ μετὰ τῆτο ἔπεται ο, μεγαλογραφεῖται.
 Πλὴν μόνε τῆ Ἰόνιον, καὶ τῶν ἀπὸ τῆ ιος
 Σιωθέτων, ὡς Ἰόλεως, καὶ τῶν ἀπὸ τῆ ιον
 Ὡσπερ τὸ ἰσχεαῖρα, σὺν γε τῷ ἰοβόλῃ.
 Καὶ ὅσα ἐκ τῆ ὀβολὸς σιωτίζεται πρὸς τέτοις.
 Τῷ ὦ μεγάλῳ γράφεται, τριώβολον καθάπερ
 Καὶ ἐκ τῆ ὅλῳ τῷ αὐτῷ ὅσα, ὡς τὸ ἐξώλης.
 Προώλης, καὶ ἀπώλεια, τέτοις ὁμοίως ἔχει.
 Καὶ τὰ ἐκ τῆ ὁμῶ, αὐτοῖς τέτοις ἐξομοῖται
 Πάνθ' ὥσπερ τὸ ἀπώμοτον, ὀρκώμοτον σὺν ἄλλοις,
 Καὶ ὅσα ἐκ τῆ ὄνομα, ἀνώνυμον καθάπερ.
 Καὶ ἐκ τῆ ὄνυξ ὡς αὐτὸ τὸ πολυνύξ ἔχει.
 Καὶ ἐκ τῆ χρέεος ὅσαπερ, ὡς τὸ χρεωφειλέτης.
 Τῷ ὦ μεγάλῳ γράφεται αἰὲν, πλὴν χρεοκόπος.

Ἔτι τὰ ἐκ τῆ ὄφελος, ἀνωφελὲς καθάπερ
 Βιωφελὲς, ἐπώφελὲς, ὡσαύτως καὶ τὰ ἄλλα.
 Καὶ τὰ ἀπὸ τῆ ὀφθαλμὸς, ἐπώφθαλμον καθάπερ
 Τέτοις ὁμοίως ἔχουσι, καὶ ὅσα τῶν σιωθέτων.
 Ἐκ τῆ Στοὰ, ἢ ἄλλως πως παράγωγά γε ὄντα.
 Ὡς Στωϊκὸν, καὶ πρόσωον, ἐξώσοον σὺν ἄλλοις.
 Καὶ τὰκ τῆ σόμα τῶν ἀπλῶν, καὶ παραγώγων ὄντα
 Τέτοις ὁμοίως ἔχουσι, οἷον τι τὸ σωμύλος.

Καὶ

Καὶ ἐκ τῆ γῆρας ὅσα περ σιωτίζεται προσέτι
 Συμφώνη συλλαβῇ τῇ ρο εἰς ἐπαγομένη
 Τῷ ω μεγάλῳ γράφεται, οἷον τὸ γηρωκόμος,
 Καὶ τὸ γηρωβροσκός ἐστι, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα,

Ἐν οἷς δὲ δύο ἔπεται σύμφωνα πάντα
 Τῷ Ο μικρῷ γραφέσθω σοι, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα
 Τὸ γηροκτόνος μάλιστα, μετὰ τῆ γηροτρόφος
 Καὶ ἔτι ἐκ τῆ ὀροφος τὰ σιωτιζέμενά πως,
 Τὴν συλλαβὴν εἰ ἔχῃσι τὴν πρὸ τῆ ο βραχεῖαν
 Ὡς ἔχει τὸ διώροφον, τριώροφον, καὶ ἄλλα.
 Τῷ ω μεγάλῳ γράφονται πάντα κανόνι τῷ δε.
 Μακρὰν δ' εἰ ταύτῃ ἔχῃσι πάντα μικρογραφεῖται.
 Χρυσόροφον, ὑψόροφον, οἷον, πεντόροφόν τε.
 Καὶ ὅσα ἐκ τῆ ὀλεθρος ἔτι σιωτίζεται πως
 Τὸν προῤῥηθέντα σώζει κανόν' ἀσφαλεσάτως.
 Ἀνώλεθρος γὰρ γράφεται τῷ ω μεγάλῳ πάντως.
 Ὁμοίως καὶ ἐπώλεθρος. μικρογραφεῖται δ' αὖθις.
 Τὸ ἀνθρωπόλεθρος αὐτὸ, σὺν τῷ ψυχόλεθρός τε.
 Τέτῳ προσεξετάζεται μάλιστα τῷ κανόνι,
 Τὰ εἶδος ὑπερθετικῆ ὄντα τῶν ὀνομάτων,
 Καὶ λήγοντα εἰς οτατος ἔτι συγκριτικῆς.
 Εἰς οτερος ὡς ἔχει σοι πὰ ὑπογεγραμμένα
 Τὸ λογιώτερος αὐτὸ, καὶ λογιώτατός γε.
 Διὰ τὸ ἔχειν συλλαβὴν τὴν πρὸ τῆ ο βραχεῖαν.
 Τῷ ω μεγάλῳ γράφεται ἅπαντ' ἀναμφιβόλως.
 Τὸ δ' ἀδοξότερος αὐτὸ, καὶ ἀδοξότατός γε
 Μικρογραφεῖται οἷά πε, καὶ μικροσυλλαβεῖται.

Καὶ ὅσα γόνης θηλυκῆ τῶν εἰς οσυλιν πάντα
 Τῷ δε προσεξετάζεται ὁμοίως τῷ κανόνι.

Ἰερωσιῷ γὰρ αἰεὶ γράφεται τῷ μεγάλῳ
 Καὶ σωφροσιῷ τῷ μικρῷ, καὶ τὰ τοιαῦθ' ὡσαύτως.
 Τέτοις σιωτάτῳιτ' ἂν καλῶς καὶ τὰ ἐκ τῆς ὀρύτῳ.
 Σιώθεται, ὥσπερ ἔχῃσι τὰ ὑπογεγραμμένα
 Τὸ τυμβορύκτης μάλισα, σιώ γε τῷ Φρεορύκτης,
 Καὶ τοιχορύκτης ἅτινα πάντα μικρογραφεῖται.
 Τὸ δ' αἷτιον ἢ ἔκτασις τῆς Υ ψιλῆς ὑπάρχει
 Θέσει μακρῆ τυγχάνοντος τὰ δ' ἄλλα τῷ μεγάλῳ.
 Ὡς Φρεωρύχος γράφεται, ἔτι καὶ τυμβωρύχος.
 Καὶ τοιχωρύχος τοῖς αὐτοῖς ὁμοίως, ὡς μηδόλως.
 Τῆς Υ ψιλῆς τινὲς ἔκτασιν φυλάττοντος ὧς τέτοις.

Καὶ τὰ εἰς ὦτος γράφεται πάντα τῷ ὦ μεγάλῳ.
 Οἶδον λωτὸς, καὶ μιπῳτὸς, καὶ ζηλωτὸς προσέτι.
 Πλὴν τῶν ἐκ τῶν εἰς ὦς αἰεὶ, τῷ ὦ μικρῷ χαιρόντων
 Ὡς νεοτὸς, καὶ μολοτὸς, σιώ γε καὶ ἄλλοις πλείστοις.
 Καὶ ἔτι εἰμὴ ῥήματος κλίσις κωλύοι, ὥσπερ
 Ἰδεῖν ἐστὶ μάλα καλῶς ἐπὶ τῆς ἀρστούς τε.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Β

